

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

XII. De votis & votorum professione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

TITVLVS XII. DE VOTIS ET VOTORVM PRO- fessione.

Pius Quintus.

Disciplina regulari institutum semel professus, extra solum votum religioni, tribus substantiabilibus votu consilii Evangelici debet obligari, ut perpetuo liberum Deo famuletur.

CAP. I.

Ubricum vite genus eorum veriti, qui regularium formam prele ferentes, nec propriis renouant, nec ullam profitentur ex regulis approbatis, quanto horum plerique proprio instinctui obsequentes, alii odio incedi, alii, dum quod ambiunt minus consequuntur, alii vel dissipatis, vel interuersis rebus, & ad sese, vel propinquos translatis ut ratiocinia effugiant, quidam etiam in suos ipsorum mores inquisitum in presentientes, quasi impunitatem adepturi, & sodalitate suo, ut lubet, exiunt, ejectione illius in quibus, vestem recipiunt secularium. Hinc graves & periculosae quotidie offensiones in populos concitantur, dum quos disciplina regulari perpetuo mancipatos credunt, rursus eos, etiam ubi conuenerint, contemptio post tot annos, & relicto indignis saepe modis, ejus cui sele desiderant vite instituto, liberos vident, & solutos in seculum evagari. Cum igitur conveniat, ut cuius arma induit, eam miles militiam persequatur, hanc de praedictis rationem capere institutum, ut vel permanendi vel abscedendi facultate semel singulari proposita, certus deinceps & immobilis disciplina regularis cultus debeat in ipsis sodalitatibus perpetuo obicuari. Itaque de nobis attributa potestatis plenitudine statumus, ut omnes & singuli Priores, Praepositi, & alii praesidentes generales, provinciales, & conventuales, necnon canonici, & fratres sancti Georgii in Alga Venetiarum, ac eremitarum sancti Hieronymi, alii beati Petri Pilsarum, & omnium ac quarumcumque aliarum congregationum, necnon Ecclesiarum, domorum & conventuum in communi, & sub obedientia voluntaria, & extra votum solemne religionis vventes, quorum habitus a secularibus presbyteris vventes, quorum religionem amplecti, & professionem regularem solemnem emittere voluerint, id in suis quisque conventibus & domibus, intra vigintiquatuor horarum spatium, postquam delegatus nosser praesentes literas eis significaverit, palam & sponte deliberet & declaret: inde convocato quamprimum per vestras hujusmodi congregationes generali vel alio supremo, iuxta morem cuiusque congregationis, capitulo, ibique electa una sub qua degenit ex regulis approbatis, in quam major pars vocum ipsius capituli conuenerit, trium votorum substantiabilium professionem regularem intra mensem solemnitatem emittant, & in ea tam ipsi, quam illam deinceps ingressurum, professuri, perpetuum ferant altissimo famulatum. Sicque professi vel in suis quisque prioratibus, praepositis, praesidentibus, administrationibus, & officiis confirmantur, vel ad alia transferantur, prout cuique congregationi & superioribus suis videbitur utilius expedire. Qui vero exarcto iam anni spatio in ipsis congregatione motari, resugerint intra tempus praedictum profiteri, detractio religionis habitus, ac redditus etiam in vinculis, si opus sit, receptorum & administratorum omnium rationibus, ejectionatur, nec deinceps patiantur in ullis ejusdem congregationis domibus seu conventibus amplius conversari. Romae 15. Calend. Decembr. 1568.

TITVLVS XIII.

DE GRATIIS ET DISPENSATIONIBVS.

Pius V.

In dispensationem & aliarum gratiarum impetratione rei gesta veritas recta panna falsi dicitur impetrante.

CAP. I.

Quoniam sicut accepimus nonnulli suae conscientiae prodigi & propria saluti immemores, ut facillima nobis & sede Apostolica dispensationes matrimoniales & alias gratias & concessionem obtineant, gradus consanguinitatis vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter quam eis a principibus ipsis partibus, significatum vel narratum fuerit, exponunt, & si matrimonia hujusmodi adhuc contracta non fuerint pro contractis narrant, ac alias diversimode veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro aliis quibuscumque gratias & concessionibus obtinendis immutant, ac propterea cum non solum in impetrationibus hujusmodi falsitas narretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum hujusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur. Nos igitur hujusmodi abusus & erroribus obviare cupientes, omnes & singulos qui veritatem facti a narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantiam & qualitates necessario exprimentas, diversam faciunt seu quomodo inuertunt, aut immutant, depravantur, & per subreptionem & obreptionem gratias a nobis extorqueant, penam falsi iururere, & ea puniri omnino debere decernimus & declaramus. Romae 5. Decembris 1566.

Idem.

Exprimendi sunt gradus propinquitatis in dispensationibus matrimonialibus pro conuictis in diversis gradibus.

CAP. II.

Plus divina providentia Papa V. attendens, per quamdam constitutionem dudum per soelic. recordat. Pium Papam I V. sanctitatis suae praedecessorem editam, qua caueatur, quod in dispensationibus matrimonialibus, pro diversis consanguinitatis seu affinitatis ex eodem stipite provenientibus gradibus conjunctis, non remotioris solum prout olim fieri solebat, sed etiam propinquois graduum expressa mentio fieri debeat, alioquin dispensationes, ac desuper concessae literae nullius sint roboris vel momenti, prout in dicta constitutione plenius continetur, a dispositione juris communis, & laudabili, ac antiquo Ro. Cu. stylo nimium recedi, ac favorem matrimonii debitum restringi: volensque propterea juri & stylo praedictis, necnon pia mem. Gregorii XI. & Clement. VI. Rom. Pontif. etiam sanctitatis suae praedecessorum vestigiis, inherendo, sacramento & libertati matrimonii, quantum cum Deo potest, favere, statuit & ordinavit, quod de cetero in quibuscumque dispensationibus, quas pro matrimonii contractis aut contrahendis inter viros & mulieres, invicem diversis prohibitis consanguinitatis seu affinitatis, aut mixtis ex communi, seu ab eodem stipite surgentibus, quicunque illi sint, dummodo primum quoquo modo non aringant: cum in eo sanctitas sua nunquam dispensare intendat, gradibus conjunctos, ab eadem sanctitate sua & pro tempore existente Romano Pontifice, aut sede Apostolica impetrari, vel aliis concedi contigerit, ac literis, commissionibus, desuper etiam locorum ordinariis faciendis, gradus remotior attendatur, trahaturque secum propinquois, ac ob id sufficiat remotiore tantum gradum exprimere, obtentis tamen postea super propinquois literis declaratoriis, juxta Gregorii & Clementis praedecessoris hujusmodi constitutiones, quas quoad hoc innovavit, & inviolabiliter observari mandavit, dispensationesque seu dis-

a Dispensatio est determinatio superioris, qua declarat legem communem non esse an aliquo particulari casu servandam. Nec dispensatio est pura declaratio, ut definitum est de voto. capit. venentis, sed est quadam juri relaxatio. Vid. Sanchez, de caus. matrim. b Vide Concil. Trident. sess. vigesima quarta, cap. tertio & quinto. Alphonsus Castrensis, lib. 1. de leg. pan.

777